

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Jarosław Matras

Protokolant Olga Tyburc-Żelazek

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Andrzeja Pogorzelskiego
w sprawie **A. G. B.**

obwinionego z art. 86 § 2 k.w. w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy z dnia 20.06.1997 r.

Prawo o ruchu drogowym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 11 stycznia 2024 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 23 marca 2023 r., sygn. akt II W 97/23,

**uchyla zaskarżony wyrok w części zawierającej orzeczenie o
zakazie prowadzenia pojazdów mechanicznych (punkt II wyroku),
kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wniósł kasację od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Augustowie z 23 marca 2023 r., mocą którego uznano A. B. za

winnego tego, że „w dniu 28 lutego 2023 r. ok. godz. 9.30 w [...] na ul. [...] kierując pojazdem [...] o nr rej. [...] i będąc w stanie nietrzeźwości nie zachował należytej ostrożności i wykonując manewr parkowania uderzył przodem pojazdu w zaparkowany pojazd [...] o nr rej. [...], czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym” i czyn ten zakwalifikowano jako wykroczenie z art. 86 § 2 k.w. w zw. z art. 19 ust. 1 Prawo o ruchu drogowym i za to ukarano obwinionego karą grzywny oraz na podstawie art. 86 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy. Od wyroku nakazowego nie wpłynął sprzeciw.

W nadzwyczajnym środku zaskarżenia, który jej autor określił jako wniesiony „na korzyść obwinionego,” podniesiono rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 86 § 3 k.w., polegające na jego zastosowaniu i orzeczeniu na tej podstawie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, podczas gdy w wypadku ukarania sprawcy za wykroczenie z art. 86 § 2 k.w. nie jest możliwe orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Prokurator Generalny zażądał uchylenia tej części wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie, w której A. B. został wymierzony środek karny z art. 86 § 3 k.w., a więc pkt II wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna. Zaskarżony wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Augustowie z 23 marca 2023 r. wydany został z rażącym naruszeniem przepisu art. 86 § 3 k.w. Przepis ten pozwala na orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów jedynie w odniesieniu do sprawców wykroczenia określonego w art. 86 § 1 k.w. Tymczasem A. B. uznany został za winnego wykroczenia z art. 86 § 2 k.w. Nie tylko bowiem spowodował on zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ale uszkodził także inny pojazd, znajdując się w stanie nietrzeźwości.

W aktach sprawy na k. 3 ujawnione są wyniki badania na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu u A. B., które wynosiły: w pierwszym wyniku - 0,58 mg, w drugim wyniku – 0,54 mg, w trzecim wyniku – 0,59 mg, i które potwierdziły, że mamy do czynienia z tzw. stanem nietrzeźwości. Stan taki zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo w 1 dm wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg (art. 115 § 16 k.k.). Weryfikacja materiału dowodowego doprowadziłaby więc Sąd

Rejonowy do wniosku, że obwiniony był w chwili czynu „w stanie nietrzeźwości” a nie „w stanie po użyciu alkoholu”. Należy przypomnieć, że ten stopień zawartości alkoholu w organizmie sprawcy stanowi zasadniczą różnicę pomiędzy wykroczeniem z art. 86 k.w. a przestępstwem z art. 178a § 1 k.k. Sprawca, który znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd i nie zachowując przy tym należytej ostrożności powoduje zagrożenie w ruchu drogowym, dopuszcza się dwóch czynów zabronionych – przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. oraz wykroczenia określonego w art. 86 § 2 k.w., z tym że za wykroczenie to nie orzeka się środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, a zatem art. 87 § 3 k.w. nie ma w takiej sytuacji zastosowania. (zob. wyrok SN z 6 lutego 2004 r., WK 27/03). Zaznaczyć przy tym trzeba, że A. B. skazany został za czyn z art. 178a § 1 k.k., polegający na prowadzeniu w tym samym miejscu i czasie, tego samego samochodu w stanie nietrzeźwości, wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 3 kwietnia 2023 r. sygn. II K 72/23, przy czym w wyroku tym orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat (pkt III wyroku).

Z powyższych względów konieczne stało się uwzględnienie wniosku kasacji i wyeliminowanie z obrotu prawnego wydanego z rażącym naruszeniem prawa orzeczenia z punktu II zaskarżonego wyroku, w którym orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

[PGW]

[as]